

Datum van inontvangstneming : 15/09/2014

Zaak C-386/14

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

13 augustus 2014

Verwijzende rechter:

Cour administrative d'appel de Versailles (Frankrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

29 juli 2014

Verzoekende partij:

Groupe Steria SCA

Verwerende partij:

Ministère des finances et des comptes publics

COUR ADMINISTRATIVE D'APPEL

DE VERSAILLES

[OMISSIS]

Gelet op het verzoek [OMISSIS] van GROUPE STERIA, gevestigd [OMISSIS] te Issy-les-Moulineaux [OMISSIS]; GROUPE STERIA verzoekt de Cour:

primaire:

1) het vonnis [OMISSIS] van 4 oktober 2012 te vernietigen, waarbij het Tribunal administratif de Montreuil (rechtbank in bestuurszaken Montreuil) haar vordering tot teruggaaf van een deel van de op haar tussen 2005 en 2008 toegepaste vennootschapsbelasting en aanvullende belastingen heeft afgewezen;

2) de gevraagde teruggaaf, vermeerderd met wettelijke rente en rentekapitalisatie, te gelasten;

3) [OMISSIS]

subsidiar:

4) het Hof van Justitie van de Europese Unie te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag: moet artikel 49 VWEU aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een Franse wettelijke regeling krachtens welke het aandeel voor kosten en lasten betreffende door een moederonderneming van een dochter ontvangen dividenden kan worden afgetrokken, wanneer de twee vennootschappen tot eenzelfde fiscale eenheid behoren, waartoe de dochter noodzakelijkerwijs in Frankrijk moet zijn gevestigd, terwijl het aandeel voor kosten en lasten betreffende door deze moederonderneming van een in een andere lidstaat van de Europese Unie gevestigde dochter ontvangen dividenden niet aftrekbaar is, hoewel deze dochter 95 %-eigendom van de moederonderneming is en is onderworpen aan de vennootschapsbelasting in haar lidstaat van vestiging en dus, indien zij in Frankrijk was gevestigd, met haar moederonderneming zou kunnen behoren tot een fiscale eenheid?

Zij stelt:

- de belasting van het aandeel voor kosten en lasten bij dividenden, ontvangen van in andere lidstaten van de Europese Unie gevestigde dochters, terwijl dat aandeel is vrijgesteld betreffende dividenduitkeringen door vennootschappen die behoren tot een fiscale eenheid, die alleen in Frankrijk gevestigde vennootschappen betreft, wijst op een verschil in behandeling die een bij de artikelen 43 en 48 EG, thans de artikelen 49 en 54 VWEU, verboden beperking van de vrijheid van vestiging vormt, die door geen enkele dwingende reden van algemeen belang kan worden gerechtvaardigd;
- de neutralisering van de re-integratie van het aandeel voor kosten en lasten is niet inherent aan de fiscale-integratieregeling, daar zij niet leidt tot opheffing van de dubbele belasting van de winst van de dochteronderneming, welke opheffing in feite volgt uit de toepassing van de moeder-dochterrichtlijn, maar vormt een ongerechtvaardigd aan fiscale eenheden toegekend voordeel zoals verschillende rapporten van staatsinstellingen en het Parlement vaststellen; bovendien betreft zij niet noodzakelijkerwijs dividenden uit in Frankrijk gemaakte winst;
- Het Hof van Justitie van de Europese Unie sprak zich in zijn arrest X Holding (C-337/08, EU:C:2010:89), dat alleen de consolidatie van de resultaten van buitenlandse vennootschappen met die van ingezeten vennootschappen betrof, geenszins uit over de vraag van de verenigbaarheid met het gemeenschapsrecht van de andere voordelen voor tot een fiscale eenheid behorende vennootschappen; hoewel zij niet verzoekt om consolidatie van haar resultaten met die van haar Europese dochters, verbiedt geen enkele regeling om de regels van fiscale integratie in de intracommunautaire relaties gedeeltelijk toe te passen;

[OMISSIS]

Gelet op het verweerschrift [OMISSIS] van de ministre de l'économie et des finances (minister van Economie en Financiën), die concludeert tot afwijzing van het verzoek.

Hij voert aan:

- de moeder-dochterrichtlijn voorziet in de mogelijke re-integratie van een vast aandeel, dat overeenkomt met de kosten en lasten voor de inning van de dividenden onder dezelfde voorwaarden voor dividenduitkeringen zowel door buitenlandse als door Franse vennootschappen; een dergelijke re-integratie kan dus geen beperking van de vrijheid van vestiging vormen;
- het verschil in fiscale behandeling, waartegen verzoekster opkomt, is niet gebonden aan het land van vestiging van de dochter, maar aan het al dan niet behoren tot een fiscale eenheid in de zin van artikel 223 A van de Code général des impôts (algemeen wetboek belastingen); dat de neutralisering van het aandeel niet noodzakelijkerwijze dividenden uit in Frankrijk gemaakte winst betreft, snijdt geen hout; de situatie van verzoeksters dochters in de fiscale eenheid en van de Europese dochters, die uiteraard niet tot de fiscale eenheid behoren, is niet vergelijkbaar zodat geen discriminatie kan worden gesteld; **[Or. 3]**
- het arrest X Holding (C-337/08, EU:C:2010:89) beslist duidelijk de vraag van de verenigbaarheid van de fiscale-integratieregeling met artikel 43 EG;
- de verlening van bepaalde voordelen van de fiscale-integratieregeling aan buitenlandse vennootschappen, die niet tot de fiscale eenheid behoren, zou de Franse vennootschappen die niet tot de fiscale eenheid behoren, discrimineren en ingaan tegen de coherentie van het Franse belastingstelsel in verband met de fiscale-integratieregeling;

[OMISSIS]

Gelet op het [OMISSIS] door GROUPE STERIA [OMISSIS] voorts in repliek gestelde dat:

- de neutralisering van de re-integratie van het aandeel voor kosten en lasten, al is het een regel van de fiscale-integratieregeling, in geen geval inherent aan deze regeling is;
- de Franse moederondernemingen hun Franse dochters in de fiscale eenheid kunnen opnemen om de neutralisering te genieten, hetgeen niet het geval is voor de in andere lidstaten van de Europese Unie gevestigde dochters.

[OMISSIS]

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap;

Gelet op het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;

Gelet op richtlijn 90/435/EEG van de Raad van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten (PB L 225 van 20.8.1990, blz. 6);

[OMISSIS]

gelet op het arrest X Holding (C-337/08, EU:C:2010:89);

[OMISSIS] Motivering

- 1 GROUPE STERIA, moederonderneming van een fiscale eenheid in de zin van artikel 223 A van de Code général des impôts verzocht de Franse belastingdienst tevergeefs om teruggaaf van een deel van de vennootschapsbelasting en aanvullende belastingen die zij spontaan heeft voldaan voor de gesloten boekjaren van 2005 tot en met 2008 en die overeenkomen met de belasting van het aandeel voor kosten en lasten [Or. 4] die krachtens artikel 216 van de Code général des impôts is gereïntegreerd in haar resultaten voor de door haar dochter Steria van in andere lidstaten van de Europese Unie gevestigde dochters ontvangen inkomsten uit participaties. Zij stelt beroep in tegen het vonnis van 4 oktober 2012 waarbij het Tribunal administratif de Montreuil het verzoek om teruggaaf van deze belastingen afwees.
- 2 GROUPE STERIA vraagt de teruggaaf van de litigieuze belastingen op grond dat de belasting van het aandeel voor kosten en lasten, dat in haar resultaten is gereïntegreerd voor de dividenden die die zij heeft ontvangen van in andere lidstaten van de Europese Unie dan Frankrijk gevestigde dochters, terwijl een dergelijk aandeel is vrijgesteld voor dividenduitkeringen door vennootschappen van een fiscale eenheid, die alleen in Frankrijk gevestigde vennootschappen betreft, wijst op een verschil in behandeling die de vrijheid van vestiging onevenredig beperkt en dus in strijd is met de artikelen 43 en 48 VEU, daar geen enkele dwingende reden van algemeen belang ze kan rechtvaardigen.
- 3 Het op het geschil toepasselijke artikel 43 EG, thans artikel 49 VWEU, luidt: „*In het kader van de volgende bepalingen zijn beperkingen van de vrijheid van vestiging voor onderdanen van een lidstaat op het grondgebied van een andere lidstaat verboden. Dit verbod heeft eveneens betrekking op beperkingen betreffende de oprichting van agentschappen, filialen of dochterondernemingen door de onderdanen van een lidstaat die op het grondgebied van een lidstaat zijn gevestigd. De vrijheid van vestiging omvat, behoudens de bepalingen van het hoofdstuk betreffende het kapitaal, de toegang tot werkzaamheden anders dan in loondienst en de uitoefening daarvan alsmede de oprichting en het beheer van ondernemingen, en met name van vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 48, overeenkomstig de bepalingen welke door de wetgeving van het land van vestiging voor de eigen onderdanen zijn vastgesteld*”. Artikel 48 EG,

thans artikel 54 VWEU, luidt: „De vennootschappen welke in overeenstemming met de wetgeving van een lidstaat zijn opgericht en welke hun statutaire zetel, hun hoofdbestuur of hun hoofdvestiging binnen de Unie hebben, worden voor de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk gelijkgesteld met de natuurlijke personen die onderdaan zijn van de lidstaten. Onder vennootschappen worden verstaan maatschappen naar burgerlijk recht of handelsrecht, de coöperatieve verenigingen of vennootschappen daaronder begrepen, en de overige rechtspersonen naar publiek- of privaatrecht, met uitzondering van vennootschappen welke geen winst beogen.”

- 4 Artikel 216 van de Code général des impôts luidt: „1. De netto-inkomsten uit deelnemingen die recht geven op toepassing van de belastingregeling voor moederondernemingen zoals bedoeld in artikel 145, welke een moederonderneming ontvangt in de loop van een belastingjaar, kunnen in mindering worden gebracht op haar totale nettowinst, na aftrek van een aandeel voor kosten en lasten. Het aandeel voor kosten en lasten [...] wordt uniform vastgesteld op 5 % van de totale inkomsten uit de deelnemingen, belastingkrediet inbegrepen [...]” Artikel 223 A van hetzelfde wetboek in de in de litigieuze belastingjaren toepasselijke versie luidt: „Een vennootschap kan zich opgeven als enige belastingplichtige voor de vennootschapsbelasting die is verschuldigd over het totaal van de resultaten van de eenheid die bestaat uit de genoemde vennootschap en de vennootschappen waarin zij tijdens het boekjaar op duurzame wijze direct of indirect via vennootschappen van de eenheid, een participatie in het kapitaal van ten minste 95 % bezit [...]./ Alleen vennootschappen [...] waarvan de resultaten onder gemeenschappelijke voorwaarden onderworpen zijn aan de vennootschapsbelasting, kunnen deel uitmaken van de eenheid [...]” Artikel 223 B van hetzelfde wetboek in de in de litigieuze belastingjaren toepasselijke versie luidt: „Het volledige resultaat wordt door de moederonderneming vastgesteld door optelling van de onder gemeenschappelijke voorwaarden bepaalde resultaten van elk van de vennootschappen van de fiscale eenheid [...]./ Inzake de vaststelling van de resultaten van de vóór 1 januari 1993 geopende en vanaf 31 december 1998 gesloten boekjaren komt op het volledige resultaat **[Or. 5]** het aandeel voor kosten en lasten in haar resultaten in mindering van een vennootschap in de fiscale eenheid naar haar deelneming in een andere vennootschap van de eenheid. [...]”
- 5 Artikel 223 B, tweede alinea, van de Code général des impôts beperkt de neutralisering van de re-integratie van het aandeel voor kosten en lasten tot dividenden die zijn ontvangen van dochters, die deel uitmaken van een fiscale eenheid in de zin van de artikelen 223 A en volgende van dit wetboek, waarvan alleen dochters van de ingezeten vennootschap, die 95 %-eigendom zijn en die zijn onderworpen aan de Franse vennootschapsbelasting tegen het gemeenschappelijke tarief, dat wil zeggen alleen in Frankrijk gevestigde dochters, deel kunnen uitmaken. Volgens GROUPE STERIA vormt deze neutralisering een fiscaal voordeel voor de betrokken vennootschappen, dat niet intrinsiek is verbonden aan de fiscale-integratieregeling doordat zij geen technische maatregel

vormt, waarmee dubbele aftrek of dubbele belasting door de integratie kan worden voorkomen en in het bijzonder geen economische dubbele belasting als gevolg van de belasting van de winst van de dochter en van de dividenduitkering aan de moeder kan worden voorkomen, die in feite wordt voorkomen door de toepassing van de uit voormelde richtlijn 90/435 voortvloeiende moeder-dochterregeling. De verzoekende vennootschap leidt daaruit af dat de uitsluiting van een in Frankrijk gevestigde moederonderneming, die 95 %-eigenaar van een in een andere lidstaat gevestigde en uit dien hoofde van de fiscale-integratieregeling uitgesloten dochter is, van een dergelijk voordeel de vrijheid van vestiging beperkt zonder rechtvaardiging door een dwingende reden als de noodzaak om de evenwichtige verdeling van de belastingbevoegdheid tussen de lidstaten of de interne coherentie van het Franse belastingstelsel te behouden. Ten slotte voegt zij eraan toe dat zij niet verzoekt om consolidatie van haar resultaten met die van haar Europese dochters en merkt zij op dat het Hof van Justitie, in het arrest X Holding (C-337/08, EU:C:2010:89), al oordeelde het dat de artikelen 43 EG en 48 EG zich niet verzetten tegen de wettelijke regeling van een lidstaat die een moederonderneming de mogelijkheid biedt om met haar ingezeten dochteronderneming een fiscale eenheid te vormen, maar verbiedt om een dergelijke fiscale eenheid met een niet-ingezeten dochteronderneming te vormen omdat laatstgenoemde vennootschap voor de belasting van haar winst niet is onderworpen aan de belastingwet van deze lidstaat, niet heeft beslist over de verenigbaarheid van de andere voordelen voor de vennootschappen van een fiscale eenheid met het gemeenschapsrecht.

- 6 Het antwoord op dat middel hangt af van de vraag of artikel 43 EG, thans artikel 49 VWEU, betreffende de vrijheid van vestiging, aldus moet worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat de Franse fiscale-integratieregeling een moederonderneming in een fiscale eenheid de neutralisering van de re-integratie van het aandeel voor kosten en lasten verleent, dat forfaitair is vastgesteld op 5 % van het netto-bedrag van de alleen van de bij de integratie betrokken ingezeten vennootschappen ontvangen dividenduitkeringen, terwijl deze regeling haar een dergelijk recht weigert voor de dividenduitkeringen van haar in een andere lidstaat gevestigde dochters, die als ingezetenen objectief in aanmerking waren gekomen om te opteren voor de integratieregeling.
- 7 Deze vraag is beslissend voor de beslechting van het voor de Cour aanhangige geding. Zij levert een ernstige moeilijkheid op. Derhalve moet de vraag overeenkomstig artikel 267 VWEU worden voorgelegd aan het Hof van Justitie van de Europese Unie en moet, totdat dat Hof uitspraak heeft gedaan, de behandeling van het verzoek van GROUPE STERIA worden geschorst. **[Or. 6]**

DE COUR BESLUIT:

Artikel 1: De behandeling van het verzoek van GROUPE STERIA wordt geschorst tot het Hof van Justitie van de Europese Unie uitspraak heeft gedaan over de volgende vraag: Moet artikel 43 EG, thans artikel 49 VWEU, betreffende

de vrijheid van vestiging, aldus worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat de Franse fiscale-integratieregeling een moederonderneming in een fiscale eenheid de neutralisering van de re-integratie van het aandeel voor kosten en lasten verleent, dat forfaitair is vastgesteld op 5 % van het netto-bedrag van de alleen van de ingezeten vennootschappen in de fiscale eenheid ontvangen dividenduitkeringen, terwijl deze regeling haar een dergelijk recht weigert voor de dividenduitkeringen van haar in een andere lidstaat gevestigde dochters, die als ingezetenen objectief in aanmerking waren gekomen om te opteren voor de integratieregeling?

[OMISSIS]

Uitgesproken ter openbare terechtzitting van 13 mei 2014 [OMISSIS]

Voorgelezen ter openbare terechtzitting op 29 juli 2014.

[OMISSIS]